

تأثیر شش هفته تمرين هوازی ایروبیک استپ بر استقامت قلبی عروقی، ترکیب بدنی، انعطاف‌پذیری، توان بی‌هوازی و کیفیت زندگی دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان

کاملیا فتحی^۱، فاطمه قربانی^{۲*}، رشید حیدری مقدم^۳، حسین مجتبهدی^۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۶/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۲/۷

چکیده

مقدمه: هدف از انجام این مطالعه تاثیر ۶ هفته تمرين هوازی ایروبیک استپ بر آمادگی قلبی عروقی، ترکیب بدنی، انعطاف‌پذیری، توان بی‌هوازی پا و کیفیت زندگی دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۹۱ بود.

مواد و روش‌ها: روش تحقیق از نوع نیمه تجربی بود و تعداد ۳۱ نفر از دانشجویان دختر ۲۴ تا ۳۰ سال دانشگاه اصفهان بهصورت تصادفی در دو گروه کنترل و تجربی قرار گرفتند. گروه آزمودنی شامل ۱۶ دانشجوی دختر (میانگین سن 27 ± 2 ، وزن $58/34 \pm 6/27$ ، قد 161 ± 4) و گروه کنترل شامل ۱۵ دانشجوی دختر (با میانگین سن 25 ± 1 ، وزن $54/72 \pm 7/32$ ، قد $6 \pm 1/61$) بودند. اندازه‌گیری‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون شامل استقامت قلبی عروقی، انعطاف‌پذیری، توان بی‌هوازی پا، درصد چربی بدن و کیفیت زندگی از طریق پرسشنامه (WHOQOL) بود. از آزمون آنالیز کوواریانس برای تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های تحقیق افزایش معنی‌داری در استقامت قلبی عروقی ($p=0.001$) و کاهش معنی‌داری در ترکیب بدنی ($p=0.046$) مشاهده شد ولی توان بی‌هوازی پا ($p=0.180$) و انعطاف‌پذیری ($p=0.109$) افزایش معنی‌داری را نشان نداد. در نمره کل شاخص‌های کیفیت زندگی ($p=0.00$) افزایش معنی‌داری مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: نتیجه پژوهش حاضر نشان داد که شش هفته تمرين هوازی ایروبیک استپ موجب بهبود کیفیت زندگی و ترکیب بدنی و استقامت قلبی عروقی می‌شود.

کلیدواژه‌ها: کیفیت زندگی، ایروبیک استپ، آمادگی قلبی عروقی، ترکیب بدنی، انعطاف‌پذیری.

۱. کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، ایران

۲*. (نویسنده مسئول) کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، ایران. پست الکترونیکی: kamelia.fathi@yahoo.com

۳. عضو هیئت‌علمی گروه ارگونومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران

۴. استادیار فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، ایران.

مقدمه

بدنی و کیفیت زندگی توصیف نشده است (۱۲). با توجه به دانستن اهمیت فعالیت ورزشی بر ترکیب بدنی (افزایش توده خالص بدن و کاهش توده چربی)، استقامت قلبی عروقی، قدرت و استقامت عضلات و عوامل روانی و بهبود عملکرد ذهنی و اجتماعی، انتخاب نوع تمرین ورزشی مناسب دارای اهمیت بالایی است (۱،۲،۳،۴،۵،۶،۷). با توجه به مطالب ذکر شده تمرینات هوایی به منظور بهبود سلامت فیزیولوژیکی و روانی مفید می باشد اما انتخاب نوع تمرین هوایی با شدت، مدت، دوره های مختلف و در نظر گرفتن شرایط سنی، جسمی و روحی افراد شرکت کننده می تواند تأثیرات متفاوتی بر عوامل فیزیولوژیکی و روان شناختی افراد داشته باشد. در تحقیق حاضر تمرین منتخب، تمرین ایروبیک است پ بود. با توجه به مفرح بودن این ورزش هوایی، با در نظر گرفتن شرایط جسمی و روحی دانشجویان شرکت کننده، محقق این نوع تمرین را در نظر گرفت و با توجه به مزایای تمرینات هوایی بر جسم و روان انجام تمرین هوایی به ویژه ایروبیک است پ بر سازگاری های فیزیولوژیکی و روان شناختی نظری کیفیت زندگی دانشجویان دختر ضروری می باشد تا آنان را از بیماری ها و مشکلات ناشی از بی تحرکی مصنون دارد و در ایجاد تعاملات مناسب اجتماعی به این قشر تحصیل کرده یاری رساند.

مواد و روش ها

آزمودنی ها. در مطالعه نیمه تجربی حاضر، از بین دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۹۰-۹۱، از بین ۳۰۰ دانشجوی داوطلب، به طور تصادفی در دسترس ۳۱ دانشجو انتخاب شدند که پس از پر نمودن فرم رضایت نامه، ۱۶ نفر در گروه تجربی (میانگین سن 27 ± 2 ، وزن $58/34 \pm 6/27$ ، قد $1/61 \pm 4$) و ۱۵ نفر در گروه کنترل (میانگین سن 25 ± 1 ، وزن $54/7 \pm 7/22$ ، قد $1/61 \pm 6$) قرار گرفتند.

شاخص ها و آزمون های اندازه گیری: شاخص های فیزیولوژیکی تحقیق حاضر شامل استقامت قلبی عروقی، انعطاف پذیری، توان بی هوایی پا، درصد چربی بدن و شاخص توده بدنی بود جهت ارزیابی این شاخص ها، اندازه گیری های پیش آزمون و پس آزمون شامل: آزمون پله کوین، آزمون انعطاف پذیری بشین و برس، اندازه گیری چربی زیرپوست ناحیه سه سر باز و ساق پا و آزمون پرش سارجنت بود که از

امروزه یکی از عوامل تأثیرگذار بر سلامت افراد ورزش و فعالیت جسمانی است و بر پویایی عملکرد و نشاط کودکان، نوجوانان، جوانان، بزرگ سالان و سالمندان تأثیرگذار است. سبک زندگی غیرفعال و تعذیبه نامناسب سبب افزایش بیماری های قلبی عروقی و چاقی شده است (۱) و فعالیت جسمانی منظم سبب پیشگیری از بیماری های مزمنی نظیر بیماری های قلبی و عروقی، فشارخون بالا شده و سبب کاهش افسردگی و افزایش خود پنداره و عوامل روان شناختی می شود (۲). در حالی که بی تحرکی و فقدان فعالیت عمده همراه با افزایش خطر چاقی است که این عامل با بیماری های قلبی عروقی همراه است (۳). بر اساس تحقیق شاهانا و همکاران (۲۰۱۰) که بر روی ۶۰ زن میان سال ۳۵ تا ۴۵ تا ۱۲ هفته تمرین هوایی بر اجزای مرتبط با سلامت شامل: استقامت قلبی عروقی، انعطاف پذیری، استقامت عضلات شکم و چربی بدن تأثیر داشت که سبب بهبود استقامت عضلات شکمی، استقامت عضلات شکمی و انعطاف پذیری و کاهش ضخامت چربی زیرپوستی شد (۴) افزایش فعالیت بدنی از لحاظ سلامتی و آمادگی جسمانی بر کاهش مرگ و میر و بیماری و کیفیت زندگی، شاخص های روانشناسی، ترکیب بدنی، آمادگی مهارت پایه، تناسب سوخت و ساز تأثیرگذار است و از نظر شاخص های روانشناسی بر داشن، اعتماد به نفس و انگیزه تأثیرگذار است (۵). ورزش فواید فیزیولوژیک و روان شناختی مهم و مختلفی از نظر بهداشت و سلامت دارد (۷،۶) و سبب بهبود عملکرد اجتماعی و افزایش سطح بتاندرفین می شود که بر کاهش افسردگی و مشکلات روانی تأثیر مثبت دارد (۶). ورزش و فعالیت بدنی نقش مهمی در درک فرد از کیفیت زندگی اش دارد (۸). طبق تحقیق تولمون (۲۰۰۶)، سطح پایین فعالیت بدنی همراه با افسردگی است و افزایش فعالیت بدنی تأثیر مثبتی بر روحیه، حالت روحی (۹) و افزایش کیفیت زندگی (۱۰) دارد. دیکسیت و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقی بهبود کیفیت زندگی بیماران آسیب عصب محیطی مربوط به دیابت در دیابت نوع ۲ را پس از اجرای ۸ هفته تمرین هوایی با شدت متوسط (ضربان قلب ذخیره $40-60\%$) مشاهده نمودند (۱۱). در مطالعات فراوان، مزایای فعالیت جسمانی منظم بر مرگ و میر و بیماری ها تخمين زده شده اند اما ارتباط بین سطوح توصیه شده فعالیت

استپ سه روز در هفته، هر جلسه ۷۰ دقیقه به مدت ۶ هفته بود برنامه هر جلسه تمرین شامل: ۱۵ دقیقه گرم کردن همراه با حرکات کششی، ۴۰ دقیقه تمرین ایروبیک استپ، ۱۵ دقیقه سرد کردن همراه با حرکات کششی بود.

تجزیه و تحلیل آماری. شدت تمرین با استفاده از مقیاس بورگ اندازه‌گیری شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کواریانس — در محیط نرم‌افزار spss (نسخه ۱۶) استفاده شد. نتایج به دست آمده در سطح معناداری $p=0.05$ بیان شد.

یافته‌ها

در این مطالعه با توجه به جدول ۲، آمادگی قلبی عروقی و ترکیب بدنه پس از شش هفته تمرین هوایی منتخب در گروه تمرین بهبود معنی‌داری یافت و توان بی‌هوایی پا و انعطاف‌پذیری پس از دوره تمرینی منتخب افزایش معنی‌داری نیافت.

هر دو گروه تمرین و کنترل انجام پذیرفت. داده‌های کیفیت زندگی با استفاده از پرسشنامه WHOQOL در پیش‌آزمون و پس‌آزمون جمع‌آوری شد. قد و وزن آزمودنی‌ها در پیش‌آزمون و پس‌آزمون اندازه‌گیری شد؛ و بر این اساس شاخص توده بدنی آنان ارزیابی شد. برای محاسبه انعطاف‌پذیری آزمودنی‌ها از آزمون انعطاف‌پذیری بشین و برس، برای اندازه‌گیری توان بی‌هوایی پا از معادله هارمن (اوج توان $= 61.9 \times \text{ارتفاع پررش (سانتی‌متر)} + 36 \times \text{وزن بدن (کیلوگرم)} + 1822$)، برای ارزیابی استقامت قلبی عروقی از معادله حداکثر اکسیژن مصرفی پله کوئین زنان.

$(13) = 65/81 \text{ Vo2max} - 65/81 \times \text{تعداد ضربان قلب آزمون پله در دقیقه}$. و برای محاسبه درصد چربی دونقطه از بدن از معادله لوهمن $(\text{درصد چربی زیرپوست دو نقطه} = 40/61 \times (\text{چربی زیرپوست ساق پا} + \text{چربی زیرپوست سر بازو}) + 5)$ استفاده شد (۱۴).

برنامه تمرینی، برنامه تمرینی گروه تجربی تمرین هوایی ایروبیک

جدول ۱- شاخص‌های توصیفی فیزیولوژیکی آزمودنی‌ها

شاخصهای فیزیولوژیکی	تمرین	قبل تمرین	بعد تمرین	انحراف معیار	گروه کنترل
				میانگین	انحراف معیار
ترکیب بدنه	قبل تمرین	۲۷,۱۵	۲۶,۸۲	۲,۷۳	۴,۲۰
	بعد تمرین	۲۳,۶۵	۲۵,۱۱	۱,۹۹	۳,۶۶
انعطاف	قبل تمرین	۳۹	۳۵	۷	۱۰
	بعد تمرین	۴۱	۳۵	۶	۱۰
استقامت قلبی	قبل تمرین	۳۷,۶۰	۳۶,۶۰	۱,۷۷	۲,۱۸
	بعد تمرین	۴۰,۱۸	۳۷,۱۴	۱,۹۸	۲,۰۷
توان بی‌هوایی	قبل تمرین	۳۸۰۶,۳۸	۳۵۲۴,۷۱	۳۵۱۸,۰	۴۵۵,۵۷
	بعد تمرین	۳۹۲۶,۸۹	۳۶۰۷,۰۶	۳۹۸,۳۳	۳۶۸,۱۱

جدول ۲- نتایج آزمون کواریانس برای استقامت قلبی عروقی، توان بی‌هوایی، انعطاف‌پذیری و ترکیب بدنه

استقامت قلبی عروقی	توان بی‌هوایی	انعطاف‌پذیری	ترکیب بدنه	آنالیز آزمون کواریانس	سطح معناداری
۱۵/۰۷	۱/۸۹۱	۲/۷۴۳	۴/۳۵		۰/۰۰۱
۱۵/۰۷	۱/۸۹۱	۲/۷۴۳	۴/۳۵		۰/۱۸۰
					۰/۱۰۹
					۰/۰۴۶

جدول ۳- شاخصهای توصیفی کیفیت زندگی آزمودنی های تحت بررسی

گروه کنترل			گروه آزمایش			تمرین	شاخصهای کیفیت زندگی
	میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار		میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار		
۱	۷	۲	۷	۷	۷	قبل تمرین	سلامت عمومی
۱	۷	۱	۸			بعد تمرین	
۲	۲۵	۴	۲۴			قبل تمرین	سلامت جسمانی
۴	۲۵	۳	۲۶			بعد تمرین	
۳,۴۶	۲۰,۶۰	۲,۴۸	۲۱,۰۰			قبل تمرین	سلامت روان
۲,۷۹	۲۰,۶۰	۳,۲۷	۲۱,۵۶			بعد تمرین	
۲	۱۰	۱	۱۱			قبل تمرین	روابط اجتماعی
۲	۱۰	۱	۱۲			بعد تمرین	
۴	۲۷	۴	۲۷			قبل تمرین	سلامت محیط اجتماعی
۴	۲۷	۴	۲۸			بعد تمرین	
۹,۶۶	۹۰,۸۷	۱۰,۱۱	۹۰,۸۸			قبل تمرین	کیفیت زندگی
۱۱,۶۲	۸۹,۸۰	۹,۴۰	۹۵,۰۶			بعد تمرین	

جدول ۴-نتیجه تحلیل کواریانس شاخصهای کیفیت زندگی

شاخصهای کیفیت زندگی	فاکتورهای اثرگذار	درجه آزادی	آماره آزمون	سطح معناداری
سلامت عمومی	قبل تمرین	۱	۶۶,۲۰۱	۰,۰۰
	۶ هفته تمرین هوایی	۱	۲۲,۸۹۲	۰,۰۰
سلامت جسمانی	قبل تمرین	۱	۸۰,۳۸۹	۰,۰۰
	۶ هفته تمرین هوایی	۱	۵,۰۸۲	۰,۰۳۲
سلامت روان	قبل تمرین	۱	۷۸,۲۱۶	۰,۰۰
	۶ هفته تمرین هوایی	۱	۱,۱۹۵	۰,۲۸۴
روابط اجتماعی	قبل تمرین	۱	۷۱,۸۰۰	۰,۰۰
	۶ هفته تمرین هوایی	۱	۳,۲۹۱	۰,۰۸۰
سلامت محیط اجتماعی	قبل تمرین	۱	۳۷۷,۱۳۰	۰,۰۰
	۶ هفته تمرین هوایی	۱	۱۸,۴۷۵	۰,۰۰
کیفیت زندگی	قبل تمرین	۱	۲۴۵,۵۱۰	۰,۰۰
	۶ هفته تمرین هوایی	۱	۱۸,۱۸۰	۰,۰۰

ترکیب بدنی شد و بر انعطاف‌پذیری و توان بی‌هوایی تاثیر معنی‌داری نداشت.

شرکت در فعالیت جسمانی، زمینه مناسبی را برای اجتماعی شدن به وجود می‌آورد. دانشجویانی که در برنامه‌های ورزشی شرکت می‌کنند، عملکرد ذهنی و فکری بهتری دارند. ورزش در کاهش فشارهای روانی نقش مهمی دارد (۱۵) همچنین افرادی که ورزش منظم می‌کنند در صد بیشتری از توده خالص بدن را نسبت به افراد

هدف از انجام تحقیق حاضر بررسی تاثیر شش هفته تمرین هوایی ایروبیک است پر آمادگی قلبی عروقی، ترکیب بدنی، انعطاف‌پذیری، توان بی‌هوایی پا و کیفیت زندگی دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۹۱ بود که با توجه به یافته‌های پژوهش تمرین هوایی موجب بهبود کیفیت زندگی، استقامت قلبی عروقی و

تأثیر ورزش بر کیفیت زندگی در آزمون‌های افسردگی و ورزش را در یک مطالعه مروری سیستماتیک بررسی کردند. نتیجه حاکی از این بود که اگرچه تعداد کمی از مطالعات و روش شناسی‌های ضعیف در ارائه نتایج قطعی ممکن است مشکل بوجود آورد، ترکیب ورزش‌های بی‌هوایی با ورزش‌های هوایی تاثیر بیشتری بر کیفیت زندگی دارد (۲۴). گیلیسون و همکاران (۲۰۰۹) بیان نمودند که ورزش یک مداخله مؤثر بر افزایش کیفیت زندگی است (۲۵).

ورزش سبب کاهش علائم استرس و اضطراب (۲۶)، بهبود عملکرد اجتماعی (۲۷)، کاهش رفتارهای پر خطر (۲۸) و بهبود سلامت جسم و روح (۲۹)، می‌شود. پس ورزش می‌تواند به عنوان یک مداخله مؤثر برای افزایش کیفیت زندگی افراد قرار گیرد. با توجه به تحقیقات ذکر شده و تحقیق حاضر حداکثر اکسیژن مصرفی و استقامت قلبی عروقی پس از تمرینات هوایی افزایش می‌یابد که این امر سبب پیشگیری یا بهبود بیماریهای قلبی عروقی می‌گردد. از سویی چاقی نیز سبب ابتلای افراد به بیماریهای قلبی عروقی و مزمن مانند دیابت می‌گردد که با توجه به تحقیقات با انجام فعالیت بدنه و ورزش می‌توان با کاهش چربی بدن از ابتلا به این بیماریها پیشگیری نمود یا عوارض این بیماریها را کاهش داد. در تحقیق حاضر افزایش انعطاف‌پذیری و توان بی‌هوایی آزمودنی‌ها معنی دار نبود که می‌توان علت آن را دوره کوتاه شش هفته‌ای تمرین و یا کافی نبودن شدت و همچنین نوع تمرین ذکر نمود. و رییس و همکاران (۲۰۱۲) بر اساس مطالعه خود به این نتیجه رسیدند ورزش‌های با شدت پایین به اندازه تمرینات با شدت‌های بالاتر تاثیر کمتری بر بهبود عملکرد جسمانی داشته است و این تأثیرات مثبت برای بزرگسالانی که مشکل جسمانی داشتن بسیار با ارزش بود (۳۰). با توجه به تأثیر شدت و مدت تمرین بر فاکتورهای اندازه‌گیری شده در تحقیق حاضر و با توجه اینکه تغذیه و برنامه ورزشی آزمودنی‌ها بجز برنامه تمرینی مورد پژوهش کنترل نشد و همچنین انجام پس آزمون در ایام نزدیک به امتحانات آزمودنی‌ها انجام شد نیاز به تحقیقات بیشتری در این زمینه است. با این وجود تمرین ایروبیک استپ به عنوان یک ورزش مؤثر در افزایش کیفیت زندگی و بهبود آmadگی قلبی تنفسی و ترکیب بدنه توصیه می‌شود. اثرات فعالیت‌های هوایی و ایروبیک استپ بر افراد بیوژه بانوان می‌تواند سبب آگاهی آنان از سلامتی‌شان

کم تحرک دارا می‌باشند. یک فرد با یک سطح مناسبی از آmadگی جسمانی، توده خالص بدن با درصد چربی پایین، توده عضلانی کافی، تاندونهای قوی و منعطف و استخوانهایی با محتوای معدنی کافی دارد (۱۶، ۱۷) تمرین بدنه بیوژه تمرینات هوایی بر سلامت افراد تأثیرات مثبتی دارد. تمرینات هوایی سبب افزایش استقامت قلبی عروقی شده و این آmadگی مناسب قلبی - عروقی سبب محافظت افراد در معرض مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلبی - عروقی می‌شود (۳).

در تحقیق پرستو اوسانلو و همکاران (۲۰۱۲) تأثیر تمرینات ترکیبی ایروبیک دنس، ایروبیک استپ و تمرین مقاومتی بر برخی از عوامل خطرزای قلبی عروقی بررسی شد که نشان داده شد تمرین منتخب موجب کاهش عوامل خطرزای قلبی عروقی در زنان کم تحرک سالم میانسال شد (۱۸). ارسلان (۲۰۱۲) در مطالعه خود بیان داشت تمرین هوایی ایروبیک استپ بر کاهش وزن و ترکیب بدنه تأثیر مطلوبی دارد (۱۹). نتیجه تحقیق فارسانی و رضایی منش (۲۰۱۱) نیز حاکی از این بود که تمرین هوایی سبب کاهش چربی‌های مضر خون و افزایش استقامت قلبی عروقی آزمودنی‌های تحقیق شد (۲۰). اراضی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقی تاثیر پرونکل های ورزش همزمان را بر قدرت، توان هوایی، انعطاف‌پذیری و ترکیب بدنه ۴۲ دانشجوی مرد بررسی نمودند، هر دو نوع پرونکل تمرینی بر توان هوایی و استقامت عضلانی و ترکیب بدنه تأثیر مثبتی داشت (۲۱). رحمانی‌نیا و حجتی (۱۳۷۹) با بررسی اثر ۲۰ دقیقه تمرین هوایی (دویدن) با شدت ۶۰ تا ۸۰ درصد ضربان قلب بیشینه به مدت شش هفته بر ترکیب بدنه و توان هوایی دختران دانشجو بیان داشتند توان هوایی و حداکثر اکسیژن مصرفی آزمودنی‌ها افزایش یافت اما برای کاهش معنی دار توده چربی بدنه نیاز به تمرینات طولانی‌تری است (۲۲).

با توجه به تحقیقات ذکر شده مبنی بر تأثیر ورزش هوایی بر سلامت جسمانی تحقیقاتی نیز در زمینه تأثیر مثبت ورزش بر عوامل روانی نیز انجام شده اند. طبق مطالعه هاکینن و همکاران (۲۰۱۰) آmadگی جسمانی بالا و افزایش سطح فعالیت بدنه اوقات فراغت ابعاد کیفیت زندگی مرتبط با سلامت را بیوژه زمانی که بیماری عملکرد این افراد را مختل می‌کرد افزایش داد (۲۳). اسکاج و همکاران (۲۰۱۱) نیز

از این بود که تمرین هوازی سبب کاهش چربی های مضر خون و افزایش استقامت قلبی عروقی آزمودنی های تحقیق شد(۲۰). اراضی و همکاران(۱۳۹۰) در تحقیقی تاثیر پروتکل های ورزش همزمان را بر قدرت، توان هوازی، انعطاف پذیری و ترکیب بدنی ۴۲ دانشجوی مرد بررسی نمودند. هر دو نوع پروتکل تمرینی بر توان هوازی و استقامت عضلانی و ترکیب بدن تاثیر مثبتی داشت(۲۱). رحمانی نیا و حجتی(۱۳۷۹) با بررسی اثر ۲۰ دقیقه تمرین هوازی (دویden) با شدت ۸۰ تا ۶۰ درصد ضربان قلب بیشینه به مدت شش هفته بر ترکیب بدنی و توان هوازی دختران دانشجو بیان داشتند توان هوازی وحداکشاکسیژن مصرفی آزمودنی ها افزایش یافت اما برای کاهش معنی دار توده چربی بدن نیاز به تمرینات طولانی تری است(۲۲).

با توجه به تحقیقات ذکر شده مبنی بر تاثیر ورزش هوازی بر سلامت جسمانی تحقیقاتی نیز در زمینه تاثیر مثبت ورزش بر عوامل روانی نیز انجام شده اند. طبق مطالعه هاکین و همکاران(۲۰۱۰) آمادگی جسمانی بالا و افزایش سطح فعالیت بدنی اوقات فراغت ابعاد کیفیت زندگی مرتبط با سلامت را بویژه زمانی که بیماری عملکرد این افراد را مختل می کرد افزایش داد(۲۳). اسکاج و همکاران(۲۰۱۱) نیز تاثیر ورزش بر کیفیت زندگی در آزمون های افسردگی و ورزش را در یک مطالعه مروری سیستماتیک بررسی کردند. نتیجه حاکی از این بود که اگرچه تعداد کمی از مطالعات و روش شناسی های ضعیف در ارائه نتایج قطعی ممکن است مشکل بوجود آورد، ترکیب ورزش های بی هوازی با ورزش های هوازی تاثیر بیشتری بر کیفیت زندگی دارد(۲۴). گیلیسون و همکاران(۲۰۰۹) بیان نمودند که ورزش یک مداخله مؤثر بر افزایش کیفیت زندگی است(۲۵).

ورزش سبب کاهش علائم استرس و اضطراب(۲۶)، بهبود عملکرد اجتماعی(۲۷)، کاهش رفتارهای پر خطر(۲۸) و بهبود سلامت جسم و روح(۲۹)، می شود. پس ورزش می تواند به عنوان یک مداخله موثر برای افزایش کیفیت زندگی افراد قرار گیرد. با توجه به تحقیقات ذکر شده و تحقیق حاضر حداقل اکسیژن مصرفی و استقامت قلبی عروقی پس از تمرینات هوازی افزایش می یابد که این امر سبب پیشگیری یا بهبود بیماریهای قلبی عروقی می گردد. از

شود. و از آنجا که اضافه وزن زمینه ساز بسیاری از بیماری ها در میانسالی است تمرین هوازی سبب پیشگیری افراد از ابتلا به بیماریهای قلبی تنفسی و بیماریهای مرتبط با اضافه وزن می شود و بر نشاط و سلامت روانشان تاثیر بسزایی دارد.

نتیجه گیری

هدف از انجام تحقیق حاضر بررسی تاثیر شش هفته تمرین هوازی ایروبیک استپ بر آمادگی قلبی عروقی، ترکیب بدنی، انعطاف پذیری، توان بی هوازی پا و کیفیت زندگی دانشجویان دختر دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۹۱ بود که با توجه به یافته های پژوهش تمرین هوازی موجب بهبود کیفیت زندگی، استقامت قلبی عروقی و ترکیب بدنی شد و بر انعطاف پذیری و توان بی هوازی تاثیر معنی داری نداشت.

شرکت در فعالیت جسمانی، زمینه مناسبی را برای اجتماعی شدن به وجود می آورد. دانشجویانی که در برنامه های ورزشی شرکت می کنند، عملکرد ذهنی و فکری بهتری دارند. ورزش در کاهش فشارهای روانی نقش مهمی دارد(۱۵) همچنین افرادی که ورزش منظم می کنند درصد بیشتری از توده خالص بدن را نسبت به افراد کم تحرک دارا می باشند. یک فرد با یک سطح مناسبی از آمادگی جسمانی، توده خالص بدن با درصد چربی پایین، توده عضلانی کافی، تاندونهای قوی و منعطف و استخوانهایی با محتوای معدنی کافی دارد(۱۶،۱۷) تمرین بدنی بویژه تمرینات هوازی بر سلامت افراد تاثیرات مثبتی دارد. تمرینات هوازی سبب افزایش استقامت قلبی عروقی شده و این آمادگی مناسب قلبی - عروقی سبب محافظت افراد در معرض مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلبی - عروقی می شود(۳).

در تحقیق پرستو اوسانلو و همکاران(۲۰۱۲) تاثیر تمرینات ترکیبی ایروبیک دنس، ایروبیک استپ و تمرین مقاومتی بر برخی از عوامل خطرزای قلبی عروقی بررسی شد که نشان داده شد تمرین م منتخب موجب کاهش عوامل خطرزای قلبی عروقی در زنان کم تحرک سالم میانسال شد(۱۸). ارسلان(۲۰۱۲) در مطالعه خود بیان داشت تمرین هوازی ایروبیک استپ بر کاهش وزن و ترکیب بدنی تاثیر مطلوبی دارد(۱۹). نتیجه تحقیق فارسانی و رضایی منش(۲۰۱۱) نیز حاکی

حاضر و با توجه اینکه تغذیه و برنامه ورزشی آزمودنی‌ها بجز برنامه تمرینی مورد پژوهش کنترل نشد و همچنین انجام پس آزمون در ایام نزدیک به امتحانات آزمودنی‌ها انجام شد نیاز به تحقیقات بیشتری در این زمینه است. با این وجود تمرین ایروبیک استپ به عنوان یک ورزش موثر در افزایش کیفیت زندگی و بهبود آمادگی قلبی تنفسی و ترکیب بدنی توصیه می‌شود. اثرات فعالیتهای هوایی و ایروبیک استپ بر افراد بسویه بانوان می‌تواند سبب آگاهی آنان از سلامتی شان شود. و از آنجا که اضافه وزن زمینه‌ساز بسیاری از بیماری‌ها در میانسالی است تمرین هوایی سبب پیشگیری افراد از ابتلا به بیماری‌های قلبی تنفسی و بیماری‌های مرتبط با اضافه وزن می‌شود و بر نشاط و سلامت روانشان تاثیر بسزایی دارد.

سویی چاقی نیز سبب ابتلای افراد به بیماری‌های قلبی عروقی و مزمن مانند دیابت می‌گردد که با توجه به تحقیقات با انجام فعالیت بدنی و ورزش می‌توان با کاهش چربی بدن از ابتلا به این بیماری‌ها پیشگیری نمود یا عوارض این بیماری‌ها را کاهش داد. در تحقیق حاضر افزایش انعطاف پذیری و توان بی هوایی آزمودنی‌ها معنی دار نبود که می‌توان علت آن را دوره کوتاه شش هفته‌ای تمرین و یا کافی نبودن شدت و همچنین نوع تمرین ذکر نمود. و ریس و همکاران (۲۰۱۲) بر اساس مطالعه خود به این نتیجه رسیدند ورزش‌های با شدت پایین به اندازه تمرینات با شدت‌های بالاتر تاثیر کمتری بر بهبود عملکرد جسمانی داشته است و این تاثیرات مثبت برای بزرگسالانی که مشکل جسمانی داشتنند بسیار با ارزش بود (۳۰). با توجه به تاثیر شدت و مدت تمرین بر فاکتورهای اندازه گیری شده در تحقیق

منابع

- Patrick K., Norman G. J., Calfas K. J., Sallis J. F., Zabinski M. F., Rupp J., et al. physical activity, and sedentary behaviors as risk factors for overweight in adolescence. *Archive of Pediatrics and Adolescent Medicine*. ۲۰۰۴; 158(4): 385- 390.
- Dietz, W. H. The effects of physical activity on obesity. *Quest*, 2004; 56(1):1- 11.
- Blair SN, Kampert JB, Kohl HW 3rd, Barlow CE, Macera CA, Paffenbarger RS Jr, Gibbons LW. Influences of cardiorespiratory fitness and other precursors on cardiovascular disease and all-cause mortality in men and women. *JAMA*. 1996;276:205-10.
- Shahana A, Nair US, Hasrani SS. Effect of aerobic exercise programme on health related physical fitness components of middle aged women. *British Journal of Sports Medicine* 2010;44:i19
- Yolanda D, Oliver H . Physical activity interventions in the school setting: A systematic review .*Psychology of sport and exercise*. 2012;13: 186-196.
- Siscovick D.S., Weiss N.S., Hallstrom A.P., Inui T.S., and Peterson D.R. Physical activity and primary cardiac arrest. *Journal of the American medical association*. 1982;248: 3113-3117
- Nabkasorn C, Miyai N, Sootmongkol A, Junprasert S, Yamamoto H, Arita M, Miyashita K. Effects of physical exercise on depression neuroendocrine stress hormones and physiological fitness in adolescent females with depressive symptom . *European Journal Public Health*. 2005 ;16(2):179-184.
- Wolin K. Y., Glynn R. J., Colditz G. A., Lee I. M., & Kawachi I.. Long-term physical activity patterns and health-related quality of life in U.S. women. *American Journal of Preventive Medicine*. 2007; 32(6): 490-499.
- Tolmunen T, Laukkanen J A , Hintikka J, Kurl S, Viinamaki H, Salonen R, Kauhanen J , Kaplan G A, Salonen JT . Low maximal oxygen uptake is associated with elevated depressive symptoms in middle-aged men. *European Journal of Epidemiology*. 2006 ;21:701-706
- Boettger S, Wetzig F, Puta Ch, Donath L, Mller H-J, Gabriel H H.W, Jrgenbär K-J, Psy. Physical Fitness and Heart Rate Recovery Are Decreased in Major Depressive Disorder. *Psychosomatic Medicine*. 2009;71:519-523
- Dixit S, Maiya A, Shastry B. Effect of aerobic exercise on quality of life in population with diabetic peripheral neuropathy in type 2 diabetes: a single blind, randomized controlled trial. *Quality of Life Research*. ۲۰۱۴ Jun;23(5):1629-40
- Brown WD, Balluz SL, Heath WG, Moriarty GD, Ford SE, Giles HW, Mokdad HA .Associations between recommended levels of physical activity and health-related quality of life Findings from the 2001 Behavioral Risk Factor Surveillance System(BRFSS) survey. *Preventive Medicine*. 2007; 37: 520-528
- Mojtahedi, H, Tests of physical fitness and exercise skills, first pub, Isfahan: university Isfahan publication .2010(Persian).
- Lohman TG, Cabahhero B, Himes JH, Davis CE, Stewart D, Houtkooper L, Going SB, Hunsberger S, Weber JL, Reid R, Stephenson L. Estimation of body fat from anthropometry and bioelectrical impedance in Native American children *International Journal of Obesity*. 2000; 24:982-988
- Kailey F, Emily D, Naureen R, Terry S, Graham K, Medical Science Center, lab Group:603 (University of

- Wisconsin-Madison).2012.
16. Corbin .BC, Lindsey R. Physical fitness. fifthined edition. Human Kinetics. 2007
 17. Shephard, R. J.. Absolute versus relative intensity of physical activity in a dose- response context. Medicine and Science in Sports and Exercise. 2001; 33(6): S400-S418.
 18. Ossanloo P, Zafari A, Najar L. The Effects of Combined Training (Aerobic Dance, Step Exercise and Resistance Training) on Cardio Vascular Disease Risk Factors in Sedentary Females. European Journal of Experimental Biology. 2012; 2 (5):1598-1602
 19. Arslan F. Effects of a step-aerobic dance exercise program on body composition. International Sport Medicine Journal. 2012; 12 (4): 160-168.
 20. Farsani PA, Rezaeimanesh D. The effect of six-week aerobic interval training on some blood lipids and VO_{2max} in female athlete students. Procedia - Social and Behavioral Sciences .2011;30 : 2144 – 2148
 21. Arazi H, Faraji H, Ghahremani Moghadam M, Samadi A. Effects of concurrent exercise protocols on strength, aerobic power, flexibility and body composition. Kinesiology.2011; 43(2): 155-162
 22. Rahmani nia, F., and Hojati, Z. Effect of a selective exercise training on body composition and aerobic power of female students. Journal of motion. ۱۲۰۰; 5:109-119.(Persian)
 23. Häkkinen A, Rinne M, Vasankari T, Santtila M, Häkkinen K, Kyröläinen H. Association of physical fitness with health-related quality of life in Finnish young men. Health and quality of life outcomes. 2010;8 :15
 24. Schuch F.B, Vasconcelos- Moreno M.P, Fleck M.P. The impact of exercise on quality of life within exercise and depression trials: A systematic review. Mental Health and Physical.2011; 4: 43-48
 25. Gillison FB, Skevington SM, Sato A, Standage M, Evangelidou S. The effect of exercise interventions on quality of life in clinical and healthy populations; a meta- analysis . Social science and medicine. 2009;68: 1700-1710
 26. Atlantis E, Chow CM, Kirby A, Singh M.F. An effective exercise-based intervention for improving mental health and quality of life measures: a randomized controlled trial. Preventive Medicine, 2004; 39:424-434.
 27. Tessier S, Vuillemin A, Bertrais S, Boini S, Bihan LE, Oppert JM, Hercberg S, Guillemin F, Briancon S. Association between leisure-time physical activity and health-related quality of life changes over time. Preventive Medicine. 2007;44:202-208
 28. Zahran SH, Zack MM, Vernon-Smiley EM, Hertz FM. Health- related quality of life and behaviors risky to health among adults aged 18-24 years in secondary or higher education- unitad states, 2003-2005. Journal of adolescent health .2005;41: 389-397.
 29. Eime R, Harvey J, Payne W, Brown. Club sport: Contributing to health- related quality of life?. Journal of sport medicine Australia.2009; 12(6):81
 30. Vries N.M. de, Ravensberg C.D. van, Hobbelink J.S.M, Olde Rikkert M.G.M, Staal J.B., Nijhuis-van der Sanden M.W.G. Effects of physical exercise therapy on mobility, physical functioning, physical activity and quality of life in community-dwelling older adults with impaired mobility, physical disability and/or multi- morbidity: A meta-analysis. Aging Research Reviews11.2012;136-149.

The effect of six- week aerobic step training on cardiovascular fitness, body composition, flexibility, anaerobic power and quality of life of female students of Isfahan University

Kamelia fathi¹, Fateme Ghorbani^{2*},Rashid heidarimoghadam³, Hossein mojtahedi⁴

Received: 04/27/2014

Accepted: 09/15/2014

Abstract

Introduction: The purpose of the present study was to evaluate the effect of six- week aerobic step training on cardiovascular fitness, body composition, flexibility, leg anaerobic power and quality of life of Isfahan University female students in academic year of 2011-2012.

Materials and Methods: Thirty-one female students of Isfahan University were randomly assigned to experimental group ($N=16$, mean age of 27 ± 2 , weight 58.34 ± 6.27 , height 1.61 ± 4) and control group ($N=15$, mean age of 25 ± 1 , weight 54.7 ± 7.32 , height 1.61 ± 6). Pre-test and post-test measurements included cardiovascular fitness, body composition, flexibility, leg anaerobic power and quality of life questionnaire (WHOQOL). Analysis of covariance (ANCOVA) was used to evaluate to effects of aerobic training as intervention ($P<0.05$).

Results: There was a significant increase in cardiovascular fitness ($p=0.001$) and there was a significant decrease in body composition ($p=0.046$). There was no significant increase in flexibility ($p=0.109$) and leg anaerobic power ($p=0.180$). There was a significant increase in total score of quality of life ($p=0.00$).

Conclusion: A six-week aerobic step training improved quality of life, cardiovascular fitness and body composition.

Keywords: Quality of Life; Aerobic Training; Cardiovascular Fitness; Body Composition; Flexibility; Anaerobic Power.

1. Faculty of physical education and sport sciences, Isfahan University, Isfahan, Iran
- 2*. **(Corresponding author)** Faculty of physical education and sport sciences, Isfahan University, Isfahan, Iran. Email: kamelia.fathi@yahoo.com
3. Department of Ergonomics, School of public health, Hamadan university of Medical Sciences, Hamadan, Iran
4. Faculty of physical education and sport sciences, Isfahan University, Isfahan, Iran